

НЕВЯНА д-р ТОТЪО АНДРЕЕВА

домакиня, живуща в София

През есента на 1936 година, като студентка втора година, наех квартира в дома на Никола Вапцаров.

Обстановката, в която попаднах, беше следната: Скромнен мансарден етаж на ул. "Върбица" 4. Състоеше се от четири стаи, вестибюл и кухня. В една от стаите живееше Вапцаров със своята другарка, в другите две - по две студентки, а в останалата - двама студенти. Бяхме осем души.

Вапцаров видях още първата вечер, когато отидох да живея при тях. Срегнах го във вестибюла. Той беше висок, слаб, малко приведен, с високо чело, буйна коса, паднала напред, дълбоки изразителни очи. Беше облечен в син работнически костюм и силно изцапани с машинно масло ръце. Той поздрави и влезна в стаята си.

Не зная защо се смутих. Образът на Вапцаров ми се врязва в съзнанието - бледото лице, синята блуза, дълбоките и изразителни очи и изцапаните ръце виждам и сега.

С Вапцаров се срещахме често. Той обичаше семейната среда и почти винаги след работа се връщаше в къщи. Беше весел, находчив и винаги умееше да каже по някоя шега. Работата му не беше лека - това личеше от уморения му вид, но той никога не беше унил, отчаян.

На студентите идваха много гости. Дълго тихо говореха нещо в стаята си, а след като свършваха работата си, често викаха и нас. Правеше ми впечатление сериозното им държане. От тях за първи път чух думите: материализъм, диалектика, чух за материалистите от 18 век, за Хегел и др.

Една вечер се върнах по-късно. В къщи имаше много хора. Между тях бяха Радевски, Ангелушев и др., които се тне често виж-